

Tulevaisuuden ekologinen teatteri

NÄYTTELYT

Vincent Roumagnac: *Data Ocean Theatre, Tragedy & the Cuddleses*. VL KOMMOS. Tietämissä JYTI, asti.

Vincent Roumagnac (s.1973) on Suomessa ja Kansasta ansu ranskalais-baskilainen taiteilija ja tohtoritutkija, jonka välineitä ovat installaatio, performanssi ja video. Titaniksi esillä oleva kokonaisuus *Data Ocean Theatre (D.O.T)* on syntynyt yhteistyössä Edouard Cahayn, Outi Conditin, Taru Elfvingin, Simo Kellokummun, Elina Pirisen & Alibey sekä Rosie Swaysen kanssa.

Mannermaisessa filosofiassa on 1960-luvulta alkaen kyseenalaistettu klassisen ha-

maisiin korotamaa ajatusta ihmisen yliverralaisuudesta ja subjektin itsetietoisuudesta.

Brittiläisen filosofin Timothy Mortonin tutkimus on 1990-luvulta alkaen hahmottanut mannermaisesta filosofian perimettä vasten taiteen ekologias erilaisina suhteina ja niiden vaikutuksina eläviin metabolisiin prosesseihin, joissa kaikki liittyy kaikkeen - käytetyistä materiaaleista ja energiamuodoista taiteen sisältöihin ja erilaisiin vastaantulon muotoihin.

Vincent Roumagnacin työskentelyä leimaa epäily antroposentrististä näkemystä kohtaan. Taiteilija on siirtynyt perinteisen teatterin rakenteista ja tuotantotavoista tarkastelemaan sitä, miten "näyttämön" käsite ja käytännöt muovautuvat nykyisen teknologian ja ilmastonmuutokseen liittyvän ehdollistamisen kautta.

Taiteilijan väitöskirja käsittelee teatterin ekologias antroposeenin aikakaudella ja ekoteatterin käsitteen mahdollista uudelleensuorittamista.

Data Ocean Theatre (D.O.T.) käsittelee myyttejä, länsimaisen teatteritaiteen muistoa, uusmediaa, digitaalista animismia, ilmastonhäiriöitä, merien transformatioita ja teknologisia mutaatioita sekä niiden subdeta "uppoutumiseen" yhtenä nyky maailman elintavoista. Hanke toimii yhteistyössä Suomen ilmatieteen laitoksen merentutkimuskeskuksen kanssa.

Hankkeessa tarkastellaan laajentuvien teknologiympöristöjen teatterillisinä ominaisuuksia, mutta myös kyvynäköisiä siitä, miten keisotekninen kaseu voi vastata maissimallisesti maapallon biofäärin dramaattisiin muutoksiin ja

erityisesti merenpintojen hälyttävään nousuun.

Toussaaja kääntöissä huomion samanaikaisiin läntöihin: merenpinnan nousuun ja maassadan kasvun informaation aikakaudella sekä näiden läntöiden aiheuttamaan emotionaaliseen ylikuormitukseen.

Antiikin kreikkalaisessa teatterissa kommos tarkoitti kollektiivista surulaulua. Titaniksi esillä oleva *Kosmos (2022)* on *Tragedy & the Goddesses* -projektin kuudes osa.

Syyskuulla 2021 **VILLE MU** Hyvösen ohjaama drone kuvasi merta lähellä Santahaminan sotilassaarta. Alueen merenpohjassa kalkee C-Lion-merivestintäkaapeli, joka vuodesta 2016 lähtien on yhdistänyt Suomen Keski-Euroopan datakeskuksiin. Kuvauksen kohde nimettiin Ika-Turjoksi, kalvalaiseksi

vedenhaltijaksi, merihäviöksi tai tautidemoniaksi.

Samalla sukellusvarusteen näyttelijä (Outi Condit) kellui mereä pinnassa kaapelin yläpuolella. Sekä Hyvösen että Condit olivat satelliitin välityksellä yhteydessä idjaajaan, joka välitti heille saarella sijaitsevasta etäohjasta liikku-misohjeita sekä tekstejä, jotka liittyivät tilanteeseen, kaapeliin eikä Kraken-mytologiaan. Yhden otoksen kohtaus kuvattiin samanaikaisesti kameral-la varustetulla lennokilla ja Conditin selkään sijoitetulla noimintakameralla. Näyttelijän ja ohjaajan välinen kommunikatio nauhoitettiin.

Vincent Roumagnac'n monimenetelmällisessä trokisissa huomio kiinnitetään tulevaisuuteen tutkimmalla uusilla teatterin tekemisen edellytyksillä.

Asta Käränen

Roumagnacin Toussaaja kääntöissä huomion ruusun muassa merenpinnan nousuun.

Vincent Roumagnac: *Data Ocean Theatre, Tragedy & the Goddexes*, VI. KOMMOS.

Titanikissa 27.11. asti.

Vincent Roumagnac (s.1973) on Suomessa ja Ranskassa asuva ranskalais-baskilainen taiteilija ja tohtoritutkija, jonka välineitä ovat installaatio, performanssi ja video. Titanikissa esillä oleva kokonaisuus *Data Ocean Theatre (D.O.T)* on syntynyt yhteistyössä Edouard Cabayn, Outi Conditin, Taru Elfvingin, Simo Kellokummun, Elina Pirisen & Alzbe3 sekä Rosie Swaynen kanssa.

Mannermaisessa filosofiassa on 1960-luvulta alkaen kyseenalaistettu klassisen hu-

manismin korostamaa ajatusta ihmisen ylivertauisuudesta ja subjektin itsetietoisuudesta.

Brittiläisen filosofin Timothy Mortonin tutkimus on 1990-luvulta alkaen hahmotellut mannermaisesta filosofiasta perinnettä vasten taiteen ekologiaa erilaisina suhteina ja niiden vaikutuksina eläviin metabolisiin prosesseihin, joissa kaikki liittyy kaikkeen – käytetyistä materiaaleista ja energiamuodoista taiteen sisältöihin ja erilaisiin vastaanoton muotoihin.

Vincent Roumagnacin työskentelyä leimaa epäily antroposentrismistä näkemystä kohtaan. Taiteilija on siirtynyt perinteisen teatterin rakenteista ja tuotantotavoista tarkastelemaan sitä, miten ”näyttämön” käsite ja käytännöt muovautuvat nykyisen teknoekologisen ja ilmastonmuutokseen liittyvän ehdollistamisen kautta.

Taiteilijan väitöskirja käsitteli teatterin ekologiaa antroposentin aikakaudella ja ekoteatterin käsitteen mahdollista uudelleenarviointia.

Data Ocean Theatre (D.O.T.) käsittelee myyttejä, länsimaisen teatteritaiteen muistoa, uusmediaa, digitaalista animismia, ilmastohätätilaa, merien transformaatioita ja teknologisia mutaatioita sekä niiden suhdetta ”uppoutumiseen” yhtenä nyky maailman elintavoista. Hanke toimii yhteistyössä Suomen ilmatieteen laitoksen merentutkimusyksikön kanssa.

Hankkeessa tarkastellaan laajentuvien teknologiaympäristöjen teatterillisiä ominaisuuksia, mutta myös kysymyksiä siitä, miten keinotekoinen kasvu voi vastata maisemallisesti maapallon biosfäärin dramaattisiin muutoksiin ja

erityisesti merenpintojen hälyttävään nousuun.

Teossarja kiinnittää huomion samanaikaisiin ilmiöihin: merenpinnan nousuun ja massadatan kasvuun informaation aikakaudella sekä näiden ilmiöiden aiheuttamaan emotionaaliseen ylikuormitukseen.

Antiikin kreikkalaisessa teatterissa kommos tarkoitti kollektiivista surulaulua. Titanikissa esillä oleva *Kommos* (2022) on *Tragedy & the Goddexes* -projektin kuudes osa.

Syksyllä 2021 **Ville MJ Hyvösen** ohjaama drone kuvasi merta lähellä Santahaminan sotilassaarta. Alueen merenpohjassa kulkee C-Lion1-merinvestintäkaapeli, joka vuodesta 2016 lähtien on yhdistänyt Suomen Keski-Euroopan datakeskuksiin. Kuvauksen kohde nimettiin Iku-Tursoksi, kalevalaiseksi

vedenhaltijaksi, merihirviöksi tai tautidemoniksi.

Samalla sukellusvarusteinena näyttelijä (Outi Condit) kellui meren pinnassa kaapelin yläpuolella. Sekä Hyvönen että Condit olivat satelliitin välityksellä yhteydessä ohjaajaan, joka välitti heille saarella sijaitsevasta etäsuojasta liikkumisohjeita sekä tekstejä, jotka liittyivät tilanteeseen, kaapeliin sekä Kraken-mytologiaan. Yhden otoksen kohtausta kuvattiin samanaikaisesti kameralta varustetulla lennokilla ja Conditin selkään sijoitetulla toimintakameralla. Näyttelijän ja ohjaajan välinen kommunikatio nauhoitettiin.

Vincent Roumagnac'n monimenetelmällisissä teoksissa huomio kiinnitetään tulevaisuuteen tutkimalla uusia teatterin tekemisen edellytyksiä.

Asta Kihlman